

RECORDS D'EN JOSEP BARAHONA PROFESSOR, COMPANYY I AMIC

Era joveneta quan vaig sentir els seu nom en boca del meu pare companys a la Cambra de Comerç, crec. Sentia que els meus pares en parlaven amb tant respecte que em va quedar per sempre més en la memòria. Gràcies per tant bon record.

Després de pocs anys, vet a qui que esdevindrà el meu professor de dibuix a l'Escuela Pericial de Comercio: jo anava per Pèrit Mercantil i ell, amb el seu bon fer, va saber portar les meves mans, d'una manera delicada, precisa i encertada, a modelar tantes i tantes figures que acabarien impreses en aquelles immenses cartolines. Un dia a la setmana, a les 8 del matí, arribàvem els alumnes amb aquelles immenses carpetes on portàvem els dibuixos que, com a deures, el professor Barahona ens revisava meticulosament. Gràcies professor per tan bons ensenyaments.

Més tard, ens vam trobar no pel treu treball sinó pel de la Maria, la seva estimada esposa, inquieta i treballadora que va posar sobre els meus ombres per primera vegada, aquella pell vinguda de l'Índia que, amb la seva destresa va perfilar un abric dolç, bonic, calent tal com necessitàvem llavors pel fred tant intens com feia a Lleida. El vaig portar molt a gust i el segueixo portant. Veus com hem anat coincidint? Em ve a la ment també els deliciosos soparets en un indret mig amagat en una plaça cèntrica de la ciutat. Tenies molt bones mans per a tot Maria i les feies treballar molt. Gràcies empresaris.

Els anys anaven passant i ell, com a bon ciutadà no deixava d'interessar-se per les associacions, d'ajudar les organitzacions, que anaven bastint cada angle de la nostra Lleida. Per la seva personalitat, treballador incansable, respecte, bon criteri i home de bé, s'anava introduint en el teixit associatiu on es feia una ciutat més digna, constructiva, combativa i emprenedora. Podria nombrar aquí els molts anys que va treballar en l'Associació Amics de la Seu Vella enaltint el nostre més alt monument. També a l'Acadèmia Mariana fent del Palau de Maria, refugi dels cors afligits o buscant l'alegria que brolla dels dolços ulls de la nostra Verge Blanca. Gràcies Josep pel que m'has inculcat en el cor, de solidaritat, de lliurament a les "coses" de Lleida, a ser una bona ciutadana recta, compromesa i fidel com ja saps que t'he anat seguint. Gràcies. Per últim recordo quan ens trobàvem caminant cap a casa i baixàvem la rambla agafats del bracet recordant trossets viscuts i el què he après de tu. Gràcies per haver modelat un xic el què soc. LL25/3/23

